

Z O M E R 2 0 1 3

DierenPerspectief

bewustzijn in wezenlijke afhankelijkheid tussen mens en dier

Redactioneel

Voor DierenPerspectief is het geen komkommertijd, want er zijn voldoende actuele zaken die aandacht vragen. Dit maal hebben we onder andere gekozen voor een artikel over het verkorten van snavels bij pluimvee. Een pijnlijke ingreep om verenpikken te voorkomen, maar die voorbij gaat aan de oorzaak ervan: te veel dieren in een te kleine ruimte.

Verder gaan we in op kuikensterfte in broedmachines en binnen de eerste week na uitkomst uit het ei. Jaarlijks vinden in Nederland naar schatting meer dan 10 miljoen kuikens de dood. Met andere huisvestingsystemen kan dat cijfer meer dan gehalveerd worden. 'Natuurlijk' gaat er niets boven een kloek die haar eigen eieren uitbroedt en haar kuikens zelf grootbrengt.

Het verdiepingsartikel van deze nieuwsbrief gaat over onze bijen. Al jaren hebben ze het moeilijk en iedere winter verdwijnen er bijenvolken. Marieke de Vrij gaat nader in op de complexiteit van oorzaken die spelen en het belang voor ons mensen. In de rubriek Inspirerend komen twee imkers aan het woord die op een bezielde wijze met hun bijenvolken omgaan en een missie uitdragen.

Met deze nieuwsbrief informeren wij u over dierenwelzijn vanuit het perspectief van dieren zelf. Wij wensen hiermee bewustzijn te creëren rond de wederzijdse afhankelijkheid tussen mens en dier en inzicht te geven in het werkelijke wezen van dieren. Het thema dierenwelzijn raakt ons allen, bewust en onbewust. De informatie die met deze nieuwsbrief wordt vrijgegeven is input voor een maatschappelijke dialoog over wat dieren voor ons betekenen én hoe met dieren om te gaan. Inspiraties van Marieke de Vrij zijn de bron. We besteden aandacht aan de mens-dier-relatie in de breedst mogelijke zin, van gezelschapsdieren tot productiedieren en van intensieve veehouderij tot natuurbeheer. De artikelen geven informatie om binnen uw eigen mogelijkheden zelf verantwoordelijkheid te nemen. DierenPerspectief biedt nieuwe handelingsperspectieven voor u als: consument met betrekking tot het gebruik van dierlijke producten, veehouder voor de wijze van huisvesting en omgang met dieren, beleidsmaker en politicus voor dierwaardige regelgeving, leerkracht voor dierwezenlijke educatie, wetenschapper voor onderzoeksvragen en houder van gezelschapsdieren voor een dierwaardige handelwijze. Achtergrondinformatie over de onderwerpen vindt u op de gelijknamige website: www.dierenperspectief.nl

IN DEZE UITGAVE

- ✓ **ACTUEEL** Verkorten van snavels bij kippen
Kuikensterfte in broederijen
- ✓ **VERDIEPING** Schrikbarende bijensterfte
- ✓ **DIERENRECHTEN** Het recht om te leven in een eigen gemeenschap
- ✓ **COLUMN DierWezen** Bij
- ✓ **INSPIREREND** Pleidooi voor een duurzame veehouderij
- ✓ **AGENDA**
- ✓ **QUOTE**
- ✓ **COLOFON**

Actueel

Verkorten van snavels bij kippen vanaf 2018 verboden

Verenpikgedrag

Wanneer kippen op een te kleine ruimte gehouden worden, neemt hun agressie toe en gaan ze verenpikgedrag vertonen. Daarmee verwonden ze elkaar en wordt hun welzijn aangetast. Bij verenpikken pikt een kip naar de veren van een andere kip. 'Zacht verenpikken' hoort bij het normale sociale gedrag van leghennen. Door de grootte van de groepen waarin de dieren meestal gehouden worden en door de mate van verveling kan dit 'zachte verenpikken' doorslaan naar steeds een intensiever pikken. Op den duur kan dit leiden tot het uittrekken van veren en het veroorzaken van wonden. Onder verenpikken valt ook vaak het pikken naar kammen, lellen en cloaca (de darm-, urine- en eieruitgang). Verenpikken is een erg lastig en hardnekkig gedragsprobleem dat bij kippen grote welzijnsproblemen veroorzaakt. Het intensieve pikken kan heel veel verschillende aanleidingen hebben, waardoor het moeilijk is om dit gedrag volledig te laten verdwijnen.

Verbod op snavelbehandelingen

Ter voorkoming van overmatig pikgedrag, worden in Nederland jaarlijks van 54 miljoen kippen en zo'n 2 miljoen kalkoenen de snavels verkort en de tenen en sporen deels verwijderd.

Vanaf 2018 worden alle snavelbehandelingen verboden. Het met een mes onverdoofd kappen van de snavel, waarin veel gevoelige zenuwen en bloedvaten zitten, is niet meer toegestaan. Het verkorten met infraroodstraling, waarbij zoveel hitte genereerd wordt dat het snavelweefsel binnen een paar weken afsterft, mag nog wel toegepast worden. Volgens de sector is het niet haalbaar om al in 2015 met snavelbehandelingen te stoppen. De oplossing wordt nu gezocht in het fokken van nieuwe rassen die minder agressief zijn en in het gebruik van nieuwe staltypen waar kippen meer ruimte krijgen. Het verwijderen van achtertenen bij hanen in de vleessector wordt voorlopig niet verboden, omdat er volgens de pluimveesector en de minister nog geen oplossingen zijn om de bloedbaden in de pluimveestallen, die daarvan het gevolg zouden zijn, te voorkomen.

Consumentenactie

Het verkorten van snavels kan veel eerder stoppen wanneer consumenten massaal ervoor zouden kiezen om bewuster in te kopen. Kippen die een vrije uitloop hebben, zoals kippen op biologische bedrijven en kippen die in een Rondeelstal worden gehuisvest, mogen hun snavels houden. Dit betreft producten met een **'Beter Leven' kenmerk van 3 sterren en biologische eieren** met de eicode 0.

Zie voor nadere informatie:

[http://beterleven.dierenbescherming.nl/fileupload/20130318legghennen-3-ster-\(rondeel\)-factsheet-consument.pdf](http://beterleven.dierenbescherming.nl/fileupload/20130318legghennen-3-ster-(rondeel)-factsheet-consument.pdf)

<http://www.wakkerdier.nl/vee-industrie/legkippen>

Kuikensterfte in broederijen

In Nederland is het aantal kuikens dat door de moederkip zelf wordt uitgebroed uiterst gering. Het merendeel wordt uitgebroed in broedmachines op broederijen; in Nederland ruim 500 miljoen kuikens per jaar. Het merendeel is bestemd voor de vleeskuikenbedrijven (plofkip) en een klein gedeelte voor de legkippenhouderij (eieren). Broederijen betrekken bevruchte eieren van vermeerderingsbedrijven. Dit zijn pluimveehouderij-bedrijven die gespecialiseerd zijn in het houden van 'moederdieren'.

De eieren worden van daaruit vervoerd naar broederijen en in trays op karren in een voorbroedmachine geplaatst en na 18 dagen overgezet in uitkomstkasten. Dit zijn temperatuur-gereguleerde kasten, waar kratten met eieren in een rekkensysteem boven elkaar staan.

Afhankelijk van de ontwikkeling, komen kuikens uit tussen dag 19 en 22. Vanuit efficiëntie worden de broedmachines pas geopend op dag 21 als bijna alle kuikens uit het ei zijn gekomen en zijn opgedroogd. Eerder uitgekomen kuikens zitten daardoor tot wel 48 uur in het donker, in overvolle plastic kratten zonder water en voer. Daardoor sterven naar schatting jaarlijks 5 miljoen kuikens (1%), inclusief kuikens die gedood worden omdat ze van tweederangs kwaliteit zijn (ziek of zwak). Van de kuikens die bestemd zijn voor de eierproductie (dat zijn andere kippenrassen dan die welke bestemd zijn voor de vleesproductie) worden bovendien de mannelijke kuikens vernietigd.

De overige kuikens worden gevaccineerd en verpakt in kratten voor transport naar de pluimveehouderijbedrijven. Gedurende al deze tijd hebben de kuikens geen toegang tot voer en water. Voor veel kuikens is dat meer dan 50 uur. Door hun verzwakte toestand en allerlei gezondheidsproblemen sterven in de eerste week nog eens 5 tot 7,5 miljoen kuikens per jaar (1 tot 1,5%).

Gezondheid en fysiologische behoeften

Wetenschappelijk onderzoek toont aan dat **directe toegang tot water en voer cruciaal** is voor een kuiken en dat het onthouden hiervan de kuikens op een achterstand zet. Daarnaast is ook aangetoond dat in het donker zitten stress oplevert. Kuikens hebben **de behoefte om meteen nadat ze uit het ei zijn gekomen hun omgeving scharrelend te verkennen**. Ook aan deze fysiologische behoefte wordt niet voldaan.

Lees meer:

<http://dierenperspectief.nl/actueel.html>

Verdieping/ Actueel

Schrikbarende bijensterfte

Complexiteit van oorzaken

De grote sterfte onder de bijenvolken is een complex gegeven waarbij meerdere invloeden een rol spelen. In de media heeft vooral het **pesticidegebruik** als boosdoener veel aandacht gekregen. Marieke de Vrij geeft aan dat ook **nieuw ontwikkelde rassen** van landbouwgewassen (via gentechnologie), **monocultuur**, **straling van zendmasten** en **gebrek aan geïtaliseerd drinkwater** belangrijke oorzaken zijn van dit probleem.

Gewasveredeling

De veredelingsmethoden in de huidige landbouw dragen bij aan hoogproductieve rassen, maar met het nadelige effect dat het stuifmeel van die gewassen energetisch uitgehold wordt. Het is alsof door deze verdelings-technieken en door gentechnologie het natuurlijke DNA verloren gaat en het nieuwe DNA minder 'bestaanskrachtige' informatie in zich draagt.

Het oorspronkelijke stuifmeel dat heel 'draagkrachtig' en authentiek is, gaat in waarde achteruit. Nieuwe plantensoorten worden door bijen wel bezocht vanuit hun natuurlijke onderzoeksdrang, maar worden door hen ervaren als van mindere kwaliteit. Nieuwe rassen die geen natuurlijke herkomst hebben, zijn daarom voor bijen minder aantrekkelijk. Dit geldt overigens ook voor veel plantensoorten in tuincentra. Bijen hebben moeite zich te heroriënteren richting die planten en lijden daardoor in zekere mate aan identiteitsverlies.

Bijen zijn sensorisch buitengewoon goed aangelegd om kwaliteit te kunnen onderscheiden. Daardoor waren ze tijdens de evolutie in staat om een bijdrage te leveren aan het ontstaan van hoogwaardige plantensoorten. Die sensorische kwaliteit om hoogwaardig stuifmeel te selecteren, raakt verloren wanneer de 'natuurlijke aard' van nieuwe rassen voedselgewassen ondermijnd wordt en oudere, 'natuurlijke' rassen sporadischer voorkomen. Planten die genetisch gemodificeerd zijn voelen energetisch anders aan en doen iets met het auraveld van de bijen. Deze planten worden slechts in nood bezocht. Bijen trachten deze doorgaans te vermijden.

Dit heeft ernstige gevolgen voor de voedselproductie. Onderzoek naar welke rassen (genetisch materiaal) wel en niet bij de bijen aanslaan, is dan ook van groot belang.

Pesticiden

Chemische bestrijdingsmiddelen verspreiden zich als nevel tot ver in de ether. Met name op die plaatsen waar de vervuilinggraad in de lucht is toegenomen en fijnstoffelijke deeltjes actiever zijn en meer bindingskracht hebben, zijn bestrijdingsmiddelen in de lucht veel verder overdraagbaar dan wat men tot nu toe vermoedt.

Deze nevels met residuen van bestrijdingsmiddelen, zijn veel ingrijpender dan de residuen die in het drinkwater voor bijen terechtkomen. Wat ook niet geheel zonder risico is. Pesticiden werken via die nevel door tot in het bijenlichaam zelf. Dit resulteert in een moeizamer vlieggedrag. Lucht heeft een eigen vochtigheidsgehalte, en juist de vermenging van residuen van bestrijdingsmiddelen met dat vocht creëert het probleem. Het vocht dat indaalt in de fijnbehaarde structuur van het bovenlichaam van de bij en dieper in het weefsel van zijn fysieke lichaampje, laat een 'impressie' achter die verzwarend doorwerkt op de constitutie van de bij als geheel. Het veroorzaakt een drukkend en beklemmend gevoel en maakt de bij neerslachtig.

Telecomzendmasten

Door het gonzen van de bijen wordt als het ware hun geschiedenis in de lucht geschreven. Ze communiceren in de vibratie van het gegons en etsen hun levenspatroon in de ether. Dat is een heel verfijnd mechanisme, aan de hand waarvan zij de banen herkennen waarlangs ze gevlogen hebben en waarin ze symbolisch merktekens 'gebrand' hebben, die ook voor hun nakomelingen energetisch herleesbaar zijn. Om die reden is het van groot belang dat de ether een hele heldere en zuivere frequentie-gesteldheid heeft, willen zij zichzelf kunnen herkennen in de baan of in de weg die ze gegaan zijn tijdens hun leven.

De ether staat in contact met andere velden van levende mechanismen die ook hun eigen uitstraling in de ether 'etsen'. Ook de gedachten van de mens worden in de ether geëtsd. Daarom is het nastreven van zuiver denken ook zo ontzettend belangrijk.

Wat ook in de ether etst, is de straling van mobiele telefonie en draadloos internet. Als deze straling door betonnen en stalen wanden heen kan, ga er dan maar vanuit dat dergelijke telecommunicatiesignalen ook de hele dag door ons fysieke lichaam heen gaan. De bij krijgt deze straling ook door zijn lichaam en dat is in zijn verfijnd mechanisme een frequentie die hij niet goed kan traceren en niet na kan 'lezen'. Die frequentie werkt verstrend op zijn zoemtonen, zijn gonstonen, waarmee hij zichzelf voorziet van wezenlijke overlevingsinformatie uit de ether.

In gebieden waar de stralingsfrequentie heel hoog is, verandert de gons- of zoemfrequentie van de bijen. Ze moeten het overstemmen en dat is heel vermoeiend. De stralingsfrequenties verstrend hun communicatiepatronen en kosten zoveel energie dat ze het uiteindelijk opgeven.

Lees verder:

<http://www.dierenperspectief.nl/images/pdf/Schikbarende%20bijensterfte.pdf>

Dierenrechten

De rechten van dieren zijn essentieel voor het herstel van de intrinsieke waarde van het dier en het tot zijn recht laten komen van wezenskenmerken

Dierenrecht 4: Het recht om te leven in een eigen gemeenschap

Dieren hebben het recht om binnen hun eigen gemeenschap opgenomen te worden en zich daarin goed te voelen. Dit is van groot belang voor de **onderlinge herkenning**, voor de **natuurlijke ordening** en voor de **voorbeeldfuncties**. Het is heel belangrijk dat er een overdracht kan plaatsvinden van de oudere dieren naar de jongere dieren.

De functie van oudere dieren in de groep

Dieren dragen hun doorleefde ervaringen telepathisch over aan het collectieve veld en daarmee aan hun nakomelingen. Zolang er nog één oud paard, of één oud varken, of één oude koe of stier in leven blijft, dan blijft 'het wéten' wat ouderdom betekent, in hun collectieve veld bestaan. In de huidige veehouderij leven de meeste dieren maar 1/7 deel van het aantal jaren dat ze van nature zouden kunnen leven. Voor het collectieve veld is het van belang dat de levenservaringen van alle levensfasen telepathisch overgedragen worden, zodat het veld weet wat alle levensfasen inhouden. Ontbreken de oudere dieren, dan verdwijnt het weten van die levensfase uit het collectieve veld.

Telepathisch contact

Kippen in grote stallen met weinig individuele ruimte kunnen onmogelijk telepathisch contact met elkaar onderhouden. Er is vooral stressgekakel en paniek. Het onderling contact kunnen leggen, wat voor hen van wezenlijk belang is, wordt lamgelegd. Kuikens die uitgebreed zijn in de broedmachine verliezen hun natuurlijke basis-identiteitsgevoel. De ervaring van de aanwezigheid van de moederkip bij het uitbroeden en bij de geboorte ontbreekt. De op een natuurlijke manier uitgebreedde kuikens hebben onderling meteen telepathisch contact en ze zijn zich meer bewust van elkaar.

Het aantal kippen dat je tegelijk kunt houden terwijl ze onderling ook nog contact met elkaar kunnen hebben, is aanzienlijk mits je voldoende ruimte voor ze creëert. Kippen hebben de behoefte om hun eigen territoriumgedrag op te kunnen bouwen. Je ziet dan ook dat kippen zich bepaalde delen van het terrein toe-eigenen, een eigen gebiedje per 'kippenroedel'. Specifieke begroeiing op het erf versterkt bij de kippen het verkennen van hun eigenheid, zoals het territoriumgedrag, en voorkomt onderling stressgedrag. Hoe groter het erf en hoe meer begroeiing er aanwezig is, des te meer wordt het onderlinge gedrag gestroomlijnd. Zo ontstaan er binnen de grote groep meerdere kippenroedels met een eigen groepsbeleving, waarin ook enige oudere kippen hun plaats kunnen innemen.

Boomgroepen zorgen ervoor dat de kippen kunnen schuilen tegen felle zon, striemende regen en gure wind, zoals zij dat van nature de afgelopen duizend jaren ook deden.

Voldoende buitenruimte

Varkens gaan opruiend gedrag vertonen wanneer hun uithoudingsvermogen op de proef gesteld wordt. Wanneer er onvoldoende (buiten)ruimte is en ze opeengepakt gehuisvest worden, gaan ze zich 'verwilderd' en agressief gedragen. Dit leidt tot onderling geduw en elkaar bijten. Het maakt voor varkens veel uit of de ruimte om hen heen groot genoeg is om zich vrij te kunnen gedragen en met hoevelen ze in die ruimte zijn. Ieder varken heeft daarvoor minimaal 2 vierkante meter nodig, liever nog 4 tot 5 vierkante meter. In een groot open weiland kan men maximaal een groep van 80 varkens houden. Bij deze groeps grootte kan herkenningsgedrag nog plaatsvinden. Varkens kunnen het hele jaar door buiten lopen. Buiten kunnen ze zich volop natuurlijk gedragen: wroeten, snuffelen, in de modder rollen en met elkaar spelen. Varkens wonen in een familiegroep van enkele zeugen met biggen. Als biggen vroegtijdig gespeend worden, al na 3 tot 4 weken in plaats van na 10 tot 12 weken, wordt hun spel- en voorbeeldgedrag van de oudere dieren ontnomen; gedrag dat van belang is om zich te kunnen identificeren en soorteigen gedrag te ontwikkelen.

In de intensieve veehouderij zijn dieren door de **grote aantallen**, de **beperkte ruimte** per dier en het **ontbreken van buitenruimte** niet meer in staat om op natuurlijke wijze met elkaar contact te hebben en een gemeenschap op te bouwen vanuit herkenningsgedrag.

Lees meer: www.dierenperspectief.nl/dierenrechten.html

Column DierWezen

Dieren leven in het hier en nu, zijn niet bezig met verleden of toekomst. Iedere diersoort heeft wezenlijke kenmerken die de mens spiegelen in zijn eigen evolutionaire ontwikkeling. Van het wezen van dieren valt veel te leren. Wees verwonderd.

BIJ

Een zinderende warmte hangt boven de akker. Het heldere geel van het bloeiende koolzaad schittert haast oogverblindend in het felle zonlicht. Een zacht gegons verradt de aanwezigheid van bij.

De hele plantenwereld en alles wat daarin groeit en bloeit, heeft kunnen evolueren dankzij het werk van bij. Van nature heeft bij een voorliefde om van bloemensoort naar bloemensoort te zweven. Haar bereidwilligheid om veel te doen is groot en ze stemt zich daarbij innerlijk af op kleurenpracht en geurvibratie.

Bij heeft deze middag haar route al meerdere keren afgelegd en is nu traag op de terugweg richting het nest. Haar achterpootjes hangen zwaar beladen met stuifmeel onder haar lichaam. Bij heeft hele sensitieve pootjes waarmee zij naast nectar, ook waterdruppeltjes kan dragen. Haar voetzooltjes hebben, wat harige, tastorganen die heel gevoelig ontwikkeld zijn. Daardoor worden de meeldraden en bloemblaadjes door bij als zacht en donzig ervaren; zij kan zich er vederlicht overheen bewegen, waarbij de subtiele aanraking en het minuscule contact haar grote voldoening schenken.

De voorraad stuifmeel aan haar pootjes zal straks als voedsel dienen voor de larven in het nest. Omdat er op de fourageerplek nog veel te halen valt, zal bij haar volk inseinen om het inzamelen van haar over te nemen.

Bij is heel solidair, heel 'volkgericht'. De onderlinge verbondenheid is groot en bij deelt graag met haar volk het genot van geuren, het verzamelen van nectar en het vinden van nieuwe bloemenvelden.

Zij communiceert met de anderen via de vibratie van haar gons. Vliëgend in patronen en daarbij haar gonzen voortbrengend, schrijft bij een boodschap in de ether. Zij etst hiermee als het ware symbolische merktekens, waardoor andere bijen de banen herkennen waarlangs gevlogen is. Door hun verfijnd ontwikkelde antennesysteem, zijn ook jonge bijen in staat de patronen te lezen die hun voorgangers energetisch hebben nagelaten.

Bij voelt zich door de onderlinge communicatie van nature innerlijk voldaan. Het gevoel één te zijn met haar volk drukt zij uit door met genoegen over de andere bijen heen te zweven. Al over elkaar heen zwevend creëert bij, samen met de andere bijen, muziek. Dat doet ze meestal tegen de avond, wanneer ze voldaan is en klaar met werken. Met hun gezamenlijke zweven en zoemen componeren bij en haar volk een ode aan het leven zelf. Je zou het ook een soort geluksdans kunnen noemen. Voor bij is het een aangename bezigheid voor het slapen gaan en een weldadige afsluiting van een intensieve dag.

Marina Tielke

Foto: Marina Tielke

Quote

"De belangrijkste bestemming van de bijen is het overbrengen van stuifmeel en zaad van plant tot plant. Daarmee dragen ze zorg voor de bevruchting van gewassen en zijn ze dienstbaar aan nieuwe plantengroei. Het produceren van honing is slechts een nevenactiviteit."

Marieke de Vrij

Inspirerend

In deze rubriek berichten we ieder kwartaal over een inspirerend initiatief. Ditmaal twee imkers met een missie en een boeiende visie op de bijenhouderij.

Verwondering voor de Imme

Wim van Grasstek is al 40 jaar BD-imker en zijn missie is bijen te behouden voor de mensheid. Hij doet dit door het geven van lezingen en cursussen en via actief lidmaatschap van de werkgroep van BD-imkers. Wim heeft een rijke ervaring en hechte verbintenis met de bijen. Hij draagt daarom tijdens de werkzaamheden nooit handschoenen en zelden een kap. "Wil je contact maken met de Imme (bijenvolk), dan moet je letterlijk je kleed afleggen." De kern van de visie van zijn imker-zijn is dat een bijenvolk één organisme is, één wezen. "Steken doen ze alleen als je zelf iets fout doet, een Imme is een liefdeswezen."

De bijenstanden van Wim, twee in Renkum en 1 in Frankrijk, in totaal 60 bijenvolken, kennen nog geen terugval. Wim: "Omgevingsfactoren zijn bepalend voor de vitaliteit van een bijenvolk. Het zit niet in moderne kasten, maar in een 'levend' landschap. Bijen hebben variatie nodig, een diversiteit aan planten. Ze missen bloemrijke akkerranden en bermen. De reguliere landbouw spuit alles dood. Maar ook het weer speelt een rol, vooral droogte en kou. Dan doen ze geen pogingen om er op uit te vliegen."

Andere boosdoeners zijn monoculturen en genetische manipulatie van gewassen. "De handelwijze en macht van de voedselindustrie zijn funest voor de bijen. Het betreft o.a. zaadbedrijven zoals Monsanto, die hun gewassen afhankelijk maken van pesticiden die ze zelf produceren, en daarmee de boeren afhankelijk maken van hun zaden en bestrijdingsmiddelen." Maar ook gangbare imkers valt het nodige te verwijten. Kunstmatige inseminatie van koninginnen en kunstraat leiden tot een verzwakking van de soort.

Lees verder: <http://www.dierenperspectief.nl/inspiratie.html>

Wim van Grasstek is op maandag 2 september om 19:20 uur te zien in het tv-programma 'Melk en Honing' op 2.

Bijenkorven in de zonnetuin

Guurtje Kieft en imker Kees Dekker van de stichting de Zonnetuin te Alkmaar, zijn op een bijzondere wijze in contact met bijen. In de zonnetuin op het terrein van A.T.V. de Rekere verblijven de bijenvolken in ronde korven. Guurtje: "Kasten met rechthoekige hoeken ontregelen energetisch het systeem van het bijenvolk, immers alles in de kosmos is rond. De bij is een zonnewezen, een lichtbaken voor de te incarneren zielen, en de mens een bemiddelaar tussen bijen en de hiërarchie van de zon." Vanuit hun spirituele visie laten ze de bijenvolken natuurlijk leven (natuurlijke raten, vermeerderen door zwermen, geen witte suiker bijvoeren, geen transport van bijenkorven) en worden handelingen afgestemd met de juiste constellatie van de planeten. Van de door imkers gevreesde varroamijt hebben zij geen last. Een belangrijke bron van inspiratie is het boek 'De bijen' van Rudolf Steiner.

Voor meer informatie: <http://www.dezonnetuin.org/De%20Bijen.html>

Dierenperspectief ieder kwartaal digitaal ontvangen?

U kunt zich gratis abonneren.

Voel u vrij om ook anderen op deze nieuwsbrief te attenderen.

Colofon

Nieuwsbrief DierenPerspectief is een initiatief van Wim van Oort, ambassadeur Dierenwelzijn van de Stichting De Vrije Mare.

Inhoudelijke bronnen zijn inspiraties van Marieke de Vrij, maatschappelijk raadvrouw van Stichting de Vrije Mare.

Vormgeving en redactie: Marina Tielke, Adri van Weelden, Regine Scholte en Wim van Oort.

Vragen en reacties: contact@dierenperspectief.nl

Nieuwsbrief ontvangen: contact@dierenperspectief.nl

Achtergrondinformatie: www.dierenperspectief.nl

Agenda

Voor data en locaties zie: www.dierenperspectief.nl/agenda.html